

HUYNH ĐỆ SUBUD

ĐÀNH NIỀNG CHO HỘI-VIÊN - LỄ 07 SỬ 06 THÁNG / 74
DO MARDI-NING-SIH phụ-trách

KINH-BIỂU

///INH - //OẠI //ỮA //OỊ //HÚNG //A

I. HOẠT-ĐỘNG CỦA HỘI-ĐỒNG PHỤ TÁ

- HĐPT đã khai mở : Tháng 12/74 : 7 người (3 Nữ + 4 Nam)
- Phụ Tá liên lạc trong tháng 12/74 : PT Mardi-Ning-Sih.

II. HOẠT-ĐỘNG CỦA HỘI-ĐỒNG QUẢN-TRỊ

- HĐQT thân-ái kêu gọi xin Quý vị Hội-viên đóng nguyệt-liễm từ 150\$ đến 1.000\$ để giúp Hội có thêm tiền đáp-ứng các nhu-cầu trong tình-thế vật-giá gia-tăng hiện nay.
- HĐQT quyết-định thành-lập một Ủy-Ban nghiên-cứu vấn-đề lập cơ-quan từ-thiện và xã-hội như ký-nhi-viện, cô-nhi-viện, phòng mạch và phát thuốc miễn phí v.v.... với thành-phần như sau :

Trưởng Ban : Đ/H Lữ-thị-Thảo-Hồng (Trưởng Ban Xã-hội)
Ban viên : Đ/H Hoàn-Toàn (Trưởng Ban Kiểm-soát)
Đ/H Phát-Tâm (Phó Trưởng Ban Kiến-Thiết)
Đ/H Duyên-Hướng (Phó Trưởng Ban Văn-Hoá Giáo-Lục)

Cố-vấn : PT Dương-Minh-Châu, PT Mardi-Ning-Sih,
Đ/H Lê-văn-Biểu (Tổng-Thư ký), Đ/H Lê-thị-Thàng
(Thủ-quỹ), Đ/H Đặng-văn-Tổng (Phó Thủ-quỹ)

Ủy Ban có nhiệm-vụ nghiên-cứu, thảo-chương-trình hoạt-động và kế-hoạch thực-hiện và mời những Huynh-đệ có thiện-chí và có khả-năng để tham-dự vào Ủy Ban. HĐQT quyết-định kể từ nay chương-trình nghị sự họp hàng tháng của Hội-Đồng sẽ được niêm-yết để toàn thể Huynh-đệ được biết trước 1 tuần khi có phiên họp.

- HĐQT quyết-định cho niêm-yết những hỷ-tin và ai-tin của Hội-viên để các Huynh-đệ tưởng.
- Theo lời kêu gọi của Tổng Thống nên Tiệc Trà Tất Niên của Hội, ấn-định vào ngày 26-01-75 đã được hủy bỏ.
- HĐQT thành-tâm kêu gọi các Hội-viên đóng các phần tiền cần-thiết cho Hội và sẽ niêm-yết bảng danh-sách những Hội-viên đã đóng tiền rồi để nhắc-nhở các Hội-viên chưa đóng tiền.

...../.....

THÔNG-CÁO KHẨN-CẤP: Để phần nào làm tròn bổn-phận Thiêng-Liêng về tâm-linh, xin Quý Đạo-hữu hoan-hỉ, phát-tâm chung góp càng sớm càng tốt phần đóng góp của mình vào Quỹ Subud Quốc-Tế (ISC).

Danh-sách Quý Huynh-đệ đã đóng vào Quỹ ISC cho năm 1974 :

- 1) Vũ-Huy-Minh-Châu, 2) Mai-Hương, 3) Dương-Minh-Châu, 4) Nguyễn-Đình-Thí, 5) Lê-thị-Lê, 6) Phạm-thị-Ty, 7) Trần-thị-Đương,
 - 8) Hà-thị-Kim-Liên, 9) Lê-văn-Biểu, 10) Trương-Trọng-sơn, 11) Trương-Trung-Hậu, 12) Đặng-văn-Tổng, 13) Lữ-thị-Thảo, 14) Sudjatmi,
 - 15) Liêm-Khiết, 16) Hoàng-Nam, 17) Trần-Ngọc-Khánh, 18) Diệu-Hồng,
 - 19) Hoàn-Toàn, 20) Hoàng-Xuân-Dung, 21) Lạc-Quốc-Anh, 22) Đặng-thị-Yên,
 - 23) Khoan-thị-Hiền, 24) Nguyễn-văn-Chi, 25) Nguyễn-thị-Kim-Phụng,
 - 26) Nguyễn-hữu-Chùng, 27) Triệu-Hòa, 28) Cao-Xuân-Pho, 29) Trần-Đề,
 - 30) Nguyễn-Gương, 31) Linh-Đài, 32) Hardjono FM, 33) Jence Aloida,
 - 34) Đoàn-Bá-Hiền, 35) Võ-Kính, 36) Đoàn-Tất-Huyền, 37) Nguyễn-thị-Minh,
 - 38) Nguyễn-văn-kiết, 39) Lý-Công-Hải, 40) Trương-Trọng-Lâm,
 - 41) Nguyễn-văn-Giang, 42) Mai-Liên, 43) La-thị-Bảy, 44) Trương-Mỹ-Hoa,
 - 45) Trương-Mỹ-Liên, 46) Trương-Mỹ-Hiệp, 47) Phạm-Minh-Châu, 48) Báo-Ái,
 - 49) An-Tĩnh, 50) Nguyễn-Đặng-Nhân, 51) Trương-Khắc-Mẫn, 52) Lâm-Ông-Quận
 - 53) Tạ-Quảng, 54) Nguyễn-thị-Đào, 55) Nguyễn-thị-Oanh-Oanh,
 - 56) Hoàng-Đình-Thị, 57) Trương-Minh-Thông, 58) Nguyễn-Hùng-Vĩ,
 - 59) Phạm-thị-Áp, 60) Vương-thị-Lang, 61) Nguyễn-văn-Chi, 62) Lê-thị-Giác-Nguyên,
 - 63) Lê-thị-Ngọc-Thu, 64) Phạm-thị-Hiền, 65) Hoàn-Mỹ,
 - 66) Đặng-thị-Ký, 67) Trần-thị-Kim, 68) Mudjiwati, 69) Hartintami,
 - 70) Mardiono, 71) Surata, 72) Liên-Hương, 73) Minh-Mẫn, 74) Ruy-Uyên,
 - 75) Hoàng-Nguyên, 76) Minh-Liên, 77) Nguyễn-Hiếu, 78) Sudharwi,
 - 79) Trần-Hồng-Lang, 80) Mudjutami, 81) Nguyễn-thị-Minh, 82) Nguyễn-thị-Mùng,
 - 83) Nguyễn-thị-Ngũ, 84) Trần-Ngọc-Ngẫu, 85) Trần-Ngọc-Huê,
 - 86) Lê-thị-Ngoạn, 87) Phạm-thị-Quy, 88) Lê-thị-Quyên, 89) Nguyễn-thị-Bửu
 - 90) Tarmini, 91) Hoàng-Xuân-Thảo, 92) Trần-thị-Thông, 93) Huỳnh-Thủy-Tuyệt,
 - 94) Trịnh-Thục-Viên, 95) Nguyễn-thị-Tường-Vy, 96) Sujarwo,
 - 97) Trương-Quang-Toàn, 98) Trương-thị-Thiết, 99) Sularsih,
 - 100) Đặng-thị-Yên, 101) Lê-Kim-Huyền, 102) Sumilah, 103) Nguyễn-thị-Kỳ-La
 - 104) Lestiowati, 105) Trần-thị-Phong, 106) Đặng-thị-Vượng, 107) Nguyễn-Hữu-Nhiên,
 - 108) Song-Loan, 109) Trần-thị-Hà, 113) Gia-đình P/H
- Đặng-thị-Loan (5 người),/-

- TÌNH-HÌNH TÀI-CHÁNH :

Đ/H Thủ-quỹ tường-trình tình-hình tài-chánh Hội như sau :

Thu tháng 12/74	:	27.800\$
Chi tháng 12/74	:	36.282\$
Thu ISC cho năm 1974	:	201.000\$

III) HOẠT-ĐỘNG CỦA CÁC BAN :

- 1) Ban Tu-Thư : Xin thành-thật cảm-tạ quý anh chị em đã gửi bài, giúp-đỡ kỹ-thuật, trang-trí, tài-chánh cho tổ Huynh-Đệ.
- 2) Ban Chuyên-viên Kỹ-thuật : Ban Chuyên-viên Kỹ-thuật kêu gọi và mong-mỏi các anh chị em có khả-năng về Chuyên-viên Kỹ-thuật xin ghi tên vào sổ đăng-ký Chuyên-viên quốc-gia để gửi đăng-ký vào sổ Chuyên-viên Quốc-Tế.

...../.....

V) TÊN MỚI :

Bapak vừa đặt tên mới cho :

Chị Trần-Ngọc-Điệp	là Mintarti
' Trần-ngọc-Liêu	' Darmini
' Trương-Mỹ-Hoa	' Hạnh-Dung
' Nguyễn-thị-Mỹ-Hạnh	' Dartini
' Nguyễn-thị-Thành	' Sujatmi

Huynh-đệ Subud xin chúc-mừng và thành-thật chia vui với các chị kể trên.

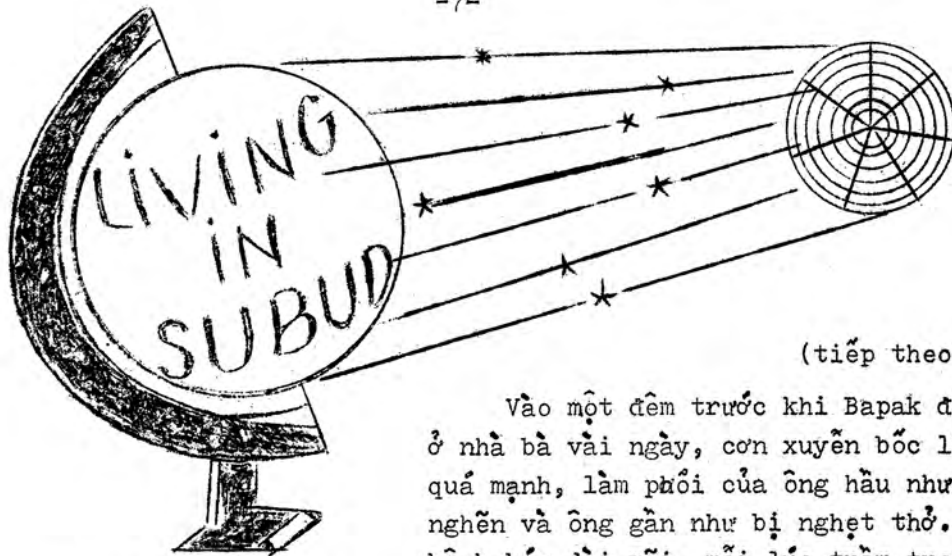
VI) TIN-TỨC LINH-TINH:

- Tết Ất-Mão năm nay nhằm ngày 11 tháng 2 Dương-Lịch, các xuất tập Latihan như thường lệ HDQT thân mời các Anh Chị Em Hội viên đến tập Latihan cho đông đủ.
- Chị Nguyễn-Hoàn-Toàn Hội-viên Subud VN ở Úc Châu vừa tốt-nghiệp Kỹ-sư điện-tử tại Úc sau thời-gian 3 tháng về thăm nhà đã trở lại Úc châu tiếp-tục việc học. Nhân dịp này, chị có tặng Hội 10.000\$. Huynh-đệ Subud thành-tâm cầu-nguyện xin Thiêng-Liêng ban ân-huệ cho chị để chị có thể gặt hái được nhiều thành-quả tốt-đẹp.
- Sau khi trở về Wolfsburg, Anh Richard và Chị Hermine đã thuật lại những ngày viếng thăm Subud Việt-Nam cho các Anh chị em Subud Đức Quốc, và Hội đã nhận được trên 10 lá thư của các Huynh đệ Subud Đức quốc để trao đổi kinh-nghiệm và thắt chặt tình Huynh-đệ với Anh Chị Em Subud Việt-Nam, Hội đã phân-phát những lá thư này đến những anh chị em thích hợp với khả năng và hoàn-cảnh của tác-giả các lá thư đó.

7) Sinh-hoạt của các Chi Hội và Nhóm:

- Nhóm Subud Biên-Hoà hiện nay được 14 Hội viên (6 Nam + 8 Nữ) do PT Aamirudin phụ trách. Trước kia nhóm mượn nhà của một nữ Hội viên để tập Latihan nay nhóm đã tự túc mua một miếng đất diện tích khoảng 300m² với giá 300.000.000\$ để làm chi hội. Nhóm Subud Biên hoà dự định xây tạm một căn nhà với những phương tiện đơn giản. Ngoài giờ tập Latihan nơi đây còn được dự trù làm trường Mẫu Giáo. Ngày 1-1-75 PT Aamirudin đã mời một số anh em huynh-đệ kiến-trúc lên xem đất để vẽ hoạ-đồ và làm mô-hình ngôi nhà. HD Subud cầu xin Thiêng-Liêng ban ân-huệ để ngôi nhà Subud ở Biên-Hoà chóng được thành-lập.
- Chi Hội Subud Cần-Thơ do PT Minh-Sứ, và PT Hương-Liên phụ trách. số Hội-viên hoạt-động là 7 người (4 Nam + 3 Nữ).
- Nhóm Subud Cái-Bè do Anh Phạm Thanh-Trung làm Trưởng nhóm. Số Hội-viên hoạt-động là 10 người (6 Nam + 4 Nữ).
- Nhóm Subud Châu-Độc do Chị Trương-thị-Hoa làm Trưởng nhóm. Số Hội-viên hoạt-động là 4 người (2 Nam + 2 Nữ).
- Nhóm Subud Giác-Đức gần Cái-Bè vừa mới được thành-lập có 4 Hội viên Hoạt động (4 Nam).

...../.....

(tiếp theo)

Vào một đêm trước khi Bapak đến ở nhà bà vài ngày, cơn xuyên bốc lên quá mạnh, làm phổi của ông hầu như tắc nghẽn và ông gần như bị nghẹt thở. Cơn bệnh kéo dài mãi, mỗi lúc trầm trọng thêm. Người ông khi ấy ốm teo, da xanh vàng, mắt lơ lơ vô thần, ngực thở thoi thóp. Nhìn chồng trong tình trạng đó, bà Mariani có cảm tưởng ông có thể tắt thở bất cứ lúc nào.

Bà nói với ông ấy rằng : " hay là để gọi bác-sĩ ; biết đâu họ chẳng có thể làm anh thở được. "

Ông Ian, nặng nhọc lắm, mới thều-thào được hai tiếng : " trác-nghiệm " .

Theo lời, bà trác nghiệm. Kết quả : Không gọi bác-sĩ. Bà nói cho ông hay. Ông Ian gật đầu. Cứ như vậy, cuộc phấn đấu của ông kéo dài suốt đêm. Về bà cũng không chắc là ông có thể trông thấy bình minh nữa hay không. Nhưng vài phút sau, ông chìm vào một giấc ngủ say đến sáng. Trong giấc ngủ, ông có một cơn mộng như sau :

" Ông thấy mình trong một nhà thờ lớn, trần cong cao vút, nhưng đó cũng lại là một phi-thuyền không gian. Phi-thuyền này đang sắp được phóng đi. Ông cùng với một vài người khách, vận y-phục của phi-hành-gia, đã ngồi vào ghế có dây buộc chằng-chịt chung quanh. Lúc ấy là 0 giờ, Mọi sự đều sẵn sàng. Phi-thuyền đã bắt đầu gầm thét, rung chuyển mạnh. Lúc đó, ông mới nhận thấy là mình chưa hề có những cuộc phiêu-lưu như vậy bao giờ. Nhưng, những tiếng đếm đã bắt đầu từ dưới lên trên 1, 2, 3, thay vì đếm xuống và tiếng đếm càng lên cao bao nhiêu, thì sự rung chuyển phi-thuyền càng mãnh liệt bấy nhiêu.

Sự rung chuyển này lại càng dữ dội hơn khi tiếng đếm đến 10. Cũng trong lúc ấy, ông Ian cho rằng cuộc đời ông sẽ chấm dứt nơi đây, vì ông không thể chịu đựng nổi sức mạnh bao la của phi-thuyền. Ông sợ-hãi, da mặt ông co rúm, thân ông lép-tẹp dưới sức ép của áp lực. Ông thở hỏn-hên nặng nhọc. Nhưng đang trong tình-trạng vô cùng cực-khó và kinh-hoàng ấy, ông bỗng nghe thấy một tiếng nói khác, nói nhỏ vào tai ông rằng : " hãy quy-thuận, hãy quy-thuận " . Ông bắt đầu quy-thuận theo như tiếng nói, giữa sức rung chuyển âm âm của phi-thuyền và giữa những tiếng đếm tiếp-tục lên cao 11, 12, 13, 14 ... Nhưng khi đó, ông thấy dễ chịu trong người và biết cơn nguy đã qua khỏi.

Khi kể lại giấc mộng lúc tỉnh giấc, ông Ian quả quyết tiếng nói ấy đúng là tiếng của ông Icksan ; nghĩa là linh-hồn ông Icksan đã đến trợ giúp ông quy-thuận, giữa lúc ông thập phần nguy-kịch.

Ngoài ra, nhờ được chứng-nghiệm trong giấc mộng, ông mới nhận thấy rằng, trong những ngày trước, ông đã không thất-sự quy-thuận, vì giữa khi quy-thuận đó, ông vẫn cố ý-niệm chiến đấu chống cơn bệnh và chống sự không thờ được.

Sau đó ít lâu, Bapak đến Calcut và lưu-ngụ ở nhà ông bà Mariani. Cũng giữa thời gian này, bệnh xuyên của ông Ian thuyên giảm mau lẹ, và ông ngày càng khá hơn. Cho tới khi Bapak rời khỏi Calcutta, thì Ngài cũng mang theo luôn chứng bệnh hiểm-nghèo ấy, để từ đó ông Ian không còn bị thêm một cơn nào nữa.

Bà Mariani cho biết tiếp , tại Ấn, nhiều hội-viên Subud, trong những giấc mộng, cũng đã được hưởng sự giúp-đỡ trực-tiếp của con trai Bapak, một sinh-viên y-khoa đã từ trần từ nhiều năm qua. Các hội-viên trên đều không biết người trợ-giúp ấy là ai, mãi cho tới khi họ ngẫu-nhiên kể lại cho những hội-viên Indonésia nghe, thì bấy giờ họ mới biết đó là con trai của Bapak. Ngoài ra, còn nhiều hội-viên Ấn-Độ cũng được hưởng sự giúp đỡ của Bapak trong những giấc-mộng, hoặc những cơn ảo-giác, cũng như của bà Mbakju và ông Icksan, cũng một vài người lạ khác nữa.

Để nêu rõ sự liên-lạc mật thiết giữa hội-viên Subud và sự giúp-đỡ hỗ-tương về tâm-linh của hội-viên Subud, bà Mariani lại kể một câu chuyện về ông Icksan như sau :

Một buổi sáng kia tại Calcutta, ông Icksan, khi từ gác xuống, có vẻ rất mệt mỏi. Có một người hỏi thăm ông đêm đoạn có ngủ được ngon không. Ông trả lời, ông không ngủ được. Ban đêm, hết người này đến, lại người kia đi. Ai ai cũng đòi làm Latihan.

Tất cả đều ngạc-nhiên và im-lặng khi nghe thấy ông trả lời như vậy. Sau có một người không nhịn nổi sự thắc mắc, hỏi thêm rằng :

- Tối qua, sau khi làm Latihan và nghe ông nói chuyện, hết thấy đều ra về. Không một ai trở lại, vậy sao có người làm mất giấc ngủ của ông.

Ông Icksan trả lời : " Không phải họ, mà là linh-hồn họ. Linh hồn họ thêm Latihan.

Rồi ông nhìn chung quang và gật đầu, rồi nói tiếp : " sáng nay, họ không còn nhớ nữa, nhưng tôi biết họ."

Z

Z Z

BỆNH TẬT

Theo bà Mariani, trong Subud, bệnh-tật là một khía-cạnh hoàn-toàn khó-hiểu, là một sự bí-mật.

Bà kể lại rằng : trong thời-gian trước Subud, gia-đình bà có một tủ thuốc to 80 x 40, thường xuyên đầy ứ các thứ thuốc, và luôn luôn có những cuộc viếng thăm của Bác-sĩ. Không một cơn rức đầu hoặc một cơn cảm-lạnh nào, lại không được điều-trị.

Tháng 9-1957, khi ông Ian được Bapak khai-mở, thì cũng đêm ấy hoặc đêm sau gì đó bà không nhớ rõ, ông bắt đầu có những cơn sốt rất nặng ; 2 lá phổi bị xuyên của ông hầu như bị tắc-ngẽn, khiến ông lâm vào một tình-trạng vô-cùng khổ-sở và nguy-kịch. Đêm trải giường của khách-sạn bị mồ hôi của ông làm ướt sũng, phải thay hai ba lần, mặc-dầu khi ấy trời đang rét lạnh. Cơn bệnh kéo dài cho tới chiều tối hôm sau mà cũng không thuyên giảm chút nào.

Vì không có xe hơi riêng, ông bà Mariani vẫn phải dùng tàu điện để đến nhà ông bà Yalsma, nơi Bapak đang lưu ngụ và nơi những buổi Latihan được tổ chức. Đường từ khách-sạn đến đây rất xa. Đó là chưa kể từ trạm xe điện tới nhà ông bà Yalsma, còn phải đi bộ một quãng khá dài. Đối với ông Ian khi ấy, vượt được một thôi đường như vậy, cũng không khác gì phải leo một ngọn núi cao. Ngoài ra, lại còn những cơn gió rít lạnh căm và khí-trời ẩm-ướt của tháng 9 ở miền Bắc Âu. Chiều hôm ấy, đến giờ đi tập Latihan, bà Mariani gọi điện-thoại, hỏi ý-kiến Bapak nên phải làm thế nào. Ông Icksan tới trả lời ở đầu giây bên kia. Bà trìnhbày tình-trạng của ông Ian, rồi hỏi, như thế có thể đến làm Latihan được không. Ông Icksan nói để ông còn phải hỏi ý-kiến Bapak đã. Qua ống điện-thoại, bà nghe thấy tiếng rì-rầm nói chuyện, rồi tiếng của ông Icksan vừa phá lên cười và nói : " Ha, Ha, Ha, Bapak bảo cứ đến làm Latihan."

Tối hôm ấy, các phụ-nữ khi làm Latihan xong, đều tụ-tập chung quanh Ibu trong thư-viện trên lầu. Họ cảm thấy căn nhà như bị rung chuyển mạnh bởi Latihan của một ai đó trong số nam hội-viên tập ở dưới lầu. Khi mọi sự trở lại yên-tĩnh, một người đã đến gần bà Mariani và nói rằng : " cái đó là của ông Ian đấy. Hiện họ đang thay quần áo cho ông ta."

Đêm hôm đó, cơn sốt hạ xuống mau-lẹ và ông Ian cảm thấy dễ-chịu khỏe-khoắn trong người. Thế rồi, trong những năm kế tiếp, những cơn bệnh ấy lại trở lại, khi nặng khi nhẹ, để đến một ngày kia được khỏi hẳn, sau một cơn vô-cùng nguy-kịch và được sự trợ-giúp của linh-hồn ông Icksan, như đã thuật ở trên.

Trước những diễn-biến đó, bà Mariani phải tự hỏi rằng : phải chăng mỗi cơn đau ấy là một thời-kỳ thanh-lọc. Bà Mariani và ông Ian đều tin như vậy. Hai người đều nghĩ rằng đó là những hình-thức thanh-lọc mà chúng ta được ân-thưởng nhờ ở Latihan, để chúng ta có thể loại-trừ mọi làm-lỗi nội cảm cũng như các đơ-bản tâm-linh.

Riêng đối với bà Mariani, vì triệt-đề tin-tưởng như vậy, bà cũng đã từ-chối mọi sự điều-trị của y-khoa, khi bệnh xuất-huyết của bà kéo dài từ 16 năm, lại tái phát. Bà cho đó là cơ-hội để thanh-lọc.

Lống tin chân-thành ủa hai ông bà đã gây ảnh-hưởng mạnh-mẽ cho 2 con. Onuradha và Vasa, tuy còn ít tuổi và tuy vẫn sống xa cha mẹ, nhưng cố quan-niệm vững-chắc rằng, mọi biến cố trong đời, đều do Quyền-Năng của Đức Tối-Thượng chi-phối. Vì vậy, như đã nói trong 1 chương ở trên, hai em mỗi khi gặp việc gì nan-giải, hoặc khi bị đau yếu, cũng yêu-cầu cha mẹ làm trắc-nghiệm, để cầu xin sự hướng-dẫn của Thiêng-Liêng.

Bà Mariani dẫn-chứng một trường-hợp như sau :

Đó là dịp Lễ Giáng-sinh, hai con bà đều trở về sum-họp với gia-đình tại Calcutta. Một đêm, vào khoảng 3 giờ sáng, bà bỗng giật mình tỉnh giấc và thấy Onuradha đang run lẩy-bẩy đứng cạnh giường, hai tay ôm bụng, người gập làm đôi, mặt tái mét, miệng luôn luôn rên rỉ. Hiển-nhiên, em đang bị một cơn đau hành-hạ vô-cùng khổ-sở. Trước tình-trạng kinh-hãi ấy, tim bà muốn như ngưng đập. Bà chưa hề trông thấy con gái yêu quý của bà như thế bao giờ. Hai ông bà cố đặt Onuradha nằm xuống giường, nhưng em vẫn tiếp-tục quằn quại rên-la, tỏ ra vô-cùng đau đớn.

Không biết phải làm gì hơn, ông Ian, nét mặt nhợt-nhạt vì lo-sợ, nói rằng : Onuradha, con hãy nói thật cho bố mẹ biết con làm sao. Con muốn gọi bác-sĩ, hay muốn trặc-nghiệm.

- " Trặc-nghiệm đi cha ! Onuradha trả lời giữa tiếng rên rỉ.

Ông Ian bắt đầu làm trặc-nghiệm. Trong khi đó, Bà Mariani vì quá xúc-động, nên chỉ ngồi ôm chặt vào lòng đứa con gái đáng thương của bà, đồng thời cố-gắng tiếp nhận được phần nào hay phần ấy. Latihan của ông Ian tiếp-diễn đều-đều. Nhưng rồi đột nhiên, bằng một giọng cương-quyết và rõ ràng, ông kêu xin Bapak đến giúp-đỡ và hát lên những tiếng hát cầu-nguyện. Cứ như vậy, Latihan của ông tiếp-diễn, được một lúc, những cơn đau của Onuradha bắt đầu lắng-dịu và dần dần em nằm yên. Cơn đau qua khỏi.

Qua các chứng-nghiệm trên, tác-giả cho rằng bệnh-tật và đau yếu, là một phần của đời sống con người, không thể tránh được và cũng không thể loại-trừ được ; vì đó là hậu-quả của tội-lỗi. Và Latihan đã được ban cho chúng ta để chuộc tội, để nhờ đây chúng ta được thanh-lọc, và thoát khỏi sự thống-trị của sức-mạnh thế-gian, hầu một ngày kia có thể thoát-ly được sự kiểm-chế của các-sức-mạnh ấy, để tiến tới chỗ toàn thiện toàn mỹ.

(Còn nữa) .

LÊ-BÔI dịch .

z z
z / z
z \ z
z

TIẾNG VỌNG

Chúng ta đến với nhau - từ miền cát bỏng - cháy da . Chúng ta về với mẹ - giữa miền mưa loạn phủ trời .

Hãy nắm lấy tay nhau và hãy đưa bàn tay cho nhau nắm . Hãy nắm lấy tay nhau và giăng vòng tay tròn rộng .

Cùng nhau cúi xuống - lũ em mình - không áo mặc , đang chết lạnh trong mưa - chị anh mình - không nón đội , đang chết cháy ngoài đường .

Hãy giăng vòng tay tròn rộng - ôm cả thế-gian này . Hãy giơ vòng tay tròn rộng - nhận lấy ân-huệ này .

Này ! Latihan như bồ câu đáp xuống - chín từng mây Thiên-Sứ ngự tung-bừng - lửa linh-thiên thiêu rụi mọi ưu-phiền - vô minh - dục vọng - căm hờn , cúi đầu chào - vĩnh quyết .

Hãy đón lấy tay nhau - nắm lấy tay nhau bằng bàn tay - nồng ấm - cúi đầu chào - thế-giới hoàng-kim .

Hãy đến với nhau - reo hò, hoan đón - thời thánh đức đây rồi ! Bapak ơi ! Lòng hoan-lạc - tung bừng - con cúi đầu muốn khóc .

Hồng ân người ngào-ngát cả hồn con . Thơ Gunawan